

Afgiftekantoor
1700 DILBEEK 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS
1ste trimester 2012
16^e jaargang nr. 1

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

P708281

Nieuwsbrief

Pastoral Do Menor

België-Belgique
P.B.
1700 DILBEEK 1
2/2788

Itterbeek, 20 maart 2012.

Beste vrienden en sympathisanten van Freddy,

Het is bijna niet te geloven en toch is het een feit. Onze vriend Freddy verblijft reeds bijna 40 jaar in Brazilië, meer bepaald in Alagoïnhas, een provinciestad in de deelstaat Bahia.

Ja, dat weten we allemaal wel, zal je reageren, dat is niks nieuws...

En toch vinden we het nodig om daar nog eens op terug te komen.

Er is in de loop van die +/- 40 jaar zoveel veranderd en geëvolueerd in Brazilië, dat het bijna niet te begrijpen is voor buitenstanders, West-Europeanen, die dit nauwelijks aanvoelen.

Enkele voorbeelden:

1984 – Vreedzame omschakeling van militaire dictatuur naar burgerregering.

1994 – De sociaal democraat Henrique Cardoso wordt verkozen tot president van de republiek.

Financiële crisis, loskoppeling van de Real van de Amerikaanse dollar.

Economische heropstanding.

Brazilië evolueert van ontwikkelingsland tot één van de 10 rijkste industriestaten op wereldvlak.

27 oktober 2002 – De socialistische vakbondsleider Lula da Silva wordt met meer dan 60 % van de stemmen verkozen tot federaal president.

Ondanks goedbedoelde pogingen om de allerarmsten een minimum inkomen te garanderen blijft de kloof tussen arm en rijk gestadig aangroeien. De toenemende welvaart is zeer ongelijk verdeeld.

Aantal boeren zonder grond blijft stijgen.

Corruptie op alle niveaus.

Al deze veranderingen gingen gepaard met een razend snelle aangroei van de bevolking.

Zo steeg het aantal inwoners van de deelstaat Bahia in deze periode van 9.000.000 naar +/- 15.000.000.

In de stad Alagoïnhas, het werkterrein van Freddy steeg het bevolkingscijfer van +/- 50.000 naar 150.000.

De nieuwe onderwijswetgeving, mede tot stand gekomen door de intense lobbying van Freddy heeft haar positieve invloed niet gemist, o.m. door de praktische invoering van het verplicht onderwijs.

Mede hierdoor drong een grondige reorganisatie van de site in Alagoïnhas zich op.

In deze fase blijft de jeugdzorg, de opvang en het welzijn van de allerarmste jongeren het hoogste doel van Freddy en zijn medewerkers. We blijven hem steunen, daar mag hij vast op rekenen.

De Redactie

Pastoral do Menor de Alagoinhas

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 442-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Alagoinhas, 9 maart 2012.

Beste Vrienden en Vriendinnen, Lezers en Lezeressen van ons driemaandelijks tijdschriftje: "Pastoral do Menor",

En zo zijn we weeral aan ons eerste boekje toe, het eerste van dit nieuwe jaar, 2012. En wanneer jullie het zullen ter hand nemen om weerom het vele nieuws te lezen, is het ondertussen weeral paastijd geworden. Daarom stuur ik jullie op de eerste plaats mijn allerbeste wensen toe voor een gezegende paastijd. Moge het een tijd wezen van vrede en rechtvaardigheid, van diepe menselijkheid en solidariteit. De inzet van onze zovele opvoeders en opvoedsters is, na de traditionele en verdiende vakantie, weer eens 100%. Alles draait weeral op volle toeren, iedereen heel optimistisch en de meesten in hun bezig zijn met de jongens en de meisjes - kinderen, tieners en jongeren – enorm creatief. Niemand spaart krachten. Elk volgens zijn eigen mogelijkheden. Mooi en deugddoend om te zien

Vandaag wil ik het opnieuw eens hebben over onze kinderen, tieners en jongeren. Voortdurend schrijven we over jonge mensen die leven in risicosituatie en kwetsbaarheid. Maar goed, wie zijn dan wel deze verwaarloosde jeugd? Ja, je vindt ze zowat in alle werelddelen, al zijn er grote verschillen qua omvang, oorzaken en aard van de problematiek. Het merendeel van deze jeugd zijn kinderen, tieners en jongeren die op en van de straat leven, meisjes en jongens voor wie de straat als het ware hun tweede familie is geworden (of in de ergste gevallen hun echte thuis). Het gaat dus om kinderen die niet persé thuisloos of wees zijn: centraal staat dat ze leven in een situatie waarin er geen bescherming voor ze is en geen opvoeding door verantwoordelijke volwassenen.

Er zijn verschillende soorten verwaarloosde jeugd:

1. De kinderen op de straat.

Dat zijn de kinderen die op straat werken en geld verdienen. Dit zijn kinderen die nog wel contact met hun vader, moeder of andere familie hebben. Meestal wonen ze ook nog thuis en soms gaan ze één dagdeel (gebruikelijk in Brazilië) naar school. Ze werken op straat om inkomsten voor het gezin te genereren.

2. De kinderen van de straat.

Dat zijn de kinderen voor wie de straat hun 'thuis' is. Ze leven, werken, eten, drinken en wonen op straat. Het zijn de kinderen die volstrekt op zichzelf zijn aangewezen. Het contact met hun familie is veelal verbroken. Vaak zijn ze begonnen met werken op straat voor hun familie maar zijn thuis mishandeld of waren het zat hun zelf verdiende geld nog langer thuis af te moeten geven. Ze proberen op straat geld te verdienen, wanneer dit niet lukt moeten ze voor hun dagelijkse levensonderhoud al snel vervallen tot stelen, drugshandel of prostitutie.

En wat is nu de oorzaak van deze situatie?

In Brazilië bestaat van oudsher een onrechtvaardige verdeling van de rijkdommen van het land. Hierdoor is een maatschappij van uitersten ontstaan zowel in economisch als in sociaal opzicht.

De hoogste 10% van de huishoudens met een geregistreerd inkomen verdient 49% van het nationaal inkomen, de laagste 10% van de huishoudens verdient 1,1% daarvan. Ruim een kwart van de beroepsbevolking behoort tot de informele sector, 20% van de bevolking leeft onder de armoedegrens, 13% heeft niet de beschikking over drinkwater en 23% van de bevolking moet het zonder riolering doen. Voorts zijn er in Brazilië nauwelijks sociale voorzieningen. Mensen die geen werk hebben, hebben ook geen inkomens.

In Brazilië vond de afgelopen decennia een massale trek van het platteland naar de steden plaats. Kleine boeren konden niet meer concurreren met de moderne bedrijven van grootgrondbezitters en waren gedwongen hun land te verkopen. Door de toegenomen mechanisatie is er ook minder werk te vinden bij de landerijen van de grootgrondbezitters. De enige mogelijkheid die hen dan nog rest, is met het hele gezin naar de stad te trekken en daar te proberen een baan te vinden. De steden kunnen al die mensen echter niet opvangen. Er is noch genoeg werk noch genoeg huisvesting. Er ontstaan krottenwijken en grote werkloosheid. En door het grote arbeiderspotentieel zijn de salarissen, voor de gelukkigen die werk vinden, vaak laag. Om te kunnen overleven moet iedereen in de familie een steentje bijdragen. Men probeert geld te verdienen door het verkopen van fruit en snoep op straat.

Veel kinderen hebben allerlei baantjes, zoals schoenen poetsen, auto's wassen, tassen dragen bij de supermarkten, jongeren voor de stoplichten of gaan als het niet anders kan bedelen of stelen. Meisjes blijven vaak thuis om te helpen en ze passen op hun kleinere broertjes en zusjes. Hierdoor gaan de kinderen niet of onregelmatig naar school. Ze brengen het merendeel van de tijd op straat door in de hoop wat te kunnen verdienen. Omdat de situatie thuis vaak problematisch is (slechte levensomstandigheden, gebroken gezinnen, alcoholisme, geweld en een gebrek aan liefde) is de stap naar een permanent leven op straat niet zo groot meer.

Dus... is dikwijls de grote vraag: "Hoe overleven op straat?"

Eenmaal op straat volgt er vaak een harde strijd om het bestaan. Iedere dag wordt een zoektocht naar wat te eten, te drinken en aan het eind van de dag een veilige slaapplek. De kleinere kinderen wekken vaak nog wel medelijden op en krijgen bij bars en restaurants wat toegestopt. De grotere kinderen worden alleen nog maar als een bedreiging

beschouwd. Veel mensen zijn bang beroofd te worden en houden afstand. Hierdoor raken de kinderen in een sociaal isolement. Ze voelen zich verbannen uit de maatschappij.

De kinderen sluiten zich wanneer ze op straat belanden (en blijven) al snel aan bij een groep kinderen., Het deel uitmaken van een groep geeft hem of haar bescherming. Ze slapen in de portieken, straten en parken van de stad. In zo'n groep zetten straatkinderen veelal ook hun eerste stappen in de criminaliteit. Hun droom is nogal eens te werken bij de drugsbendes waar zij de meest rotte karweitjes krijgen toegewezen (zoals uitkijkpost of koerier). Ondertussen hebben de meeste van de kinderen ook al kennis gemaakt met de jeugdgevangenis waar ze meestal een nog grotere haat tegen de maatschappij gaan ontwikkelen.

Het leven op en van de straat heeft een desastreus effect op de gezondheid van kinderen. Veel kinderen zijn ondervoed, hebben aids of andere seksueel overdraagbare ziektes. Het gebrek aan steun en affectie leidt bovendien tot een zeer negatief zelfbeeld. Vaak hebben ze het gevoel dat ze geen controle hebben over hun eigen leven. En dan vallen ze makkelijk ten prooi aan drugs- of alcoholverslaving. Het snuiven van lijm, terpentijn of ander bedwelmende middelen is voor Braziliaanse straatkinderen heel normaal.

Gelukkig is er de laatste jaren een kentering te signaleren. De bevolking krijgt steeds meer een duidelijk beeld van wat het inhoudt om als verwaarloosd kind te leven. In Brazilië heeft dit (21 jaar geleden) geleid tot een nieuwe kindvriendelijke jeugdwet. Onze nieuwe Presidente, Dilma, doet haar duitje in de zak, maar... er is toch nog zoveel nodig om het leven aangenamer en beter te maken.

Geweld tegenover deze kinderen, tieners en jongeren komt echter nog altijd voor. Ondernemers en burgers die door deze kinderen gestoord worden in hun burgerlijk leventje, blijven ze zien als een probleem dat desnoods met geweld moet worden bestreden. Nog altijd en geregeld worden de kinderen bedreigd, in elkaar geslagen of zelfs vermoord. Het recht van de sterkste is in de straat letterlijk van toepassing. Bedelen, stelen, vechten, strijden om eten of drinken, terpentijn en drugsgebruik om de honger en de angst niet te voelen. Het behoort tot de dagelijkse levensomstandigheden van zoveel jongens en meisjes hier in Brazilië en op zoveel andere plaatsen in deze wereld.

Onze "Pastoral do Menor" tracht hier, in de streek van Alagoinhas, met intensief straat- en projectwerk het verschil voor levens te maken.

Beste Mensen allemaal, en nu wens ik jullie allen nog, eens van ganser harte een zeer aangename en deugddoende paastijd toe en... tot het volgende boekje, als 't God belieft.

Jullie vriend,

Freddy Goven.

freddygoven@hotmail.com

GOED NIEUWS UITSTROOIEN (PROJECT LEVENSKUNST)

Het Project Levenskunst (Arte Pela Vida – PAPV) biedt aan sociaal kwetsbare jongeren die moeilijk toegang vinden tot culturele en educatieve ontplooiingsmogelijkheden de kans zich te professionaliseren op het artistiek-culturele vlak. Vorig jaar namen in totaal 174 jongeren tussen 12 tot 18 jaar deel aan de activiteiten. Dag na dag zagen we de deelnemers groeien in hun activiteiten. En ze willen steeds meer, ze willen zich steeds verder ontwikkelen.

Om de werking nog verder te verbeteren gingen we in 2012 van start met veranderingen op het vlak van lesuren en lesdagen. Er werden meer activiteiten voorzien, er werd meer aandacht besteed aan permanente vorming van de lesgevers, aan planning, permanente evaluatie van de ateliers. Dit alles met één doel, namelijk de integratie van de jongere op de beroepsmarkt. Eén van de belangrijkste vernieuwing die werd doorgevoerd, is het opdelen van de cursussen in verschillende niveaus: beginneling, gevorderde en professionalisering. De deuren van de cursussen werden opengegooid, de jongeren werden aangemoedigd om hun ervaringen in het Project uit te dragen naar onder andere de scholen uit hun wijken of via voordrachten of opvoeringen in de cultuurcentra in de wijken. Er werd gewerkt rond enkele centrale thema's in de diverse culturele en artistieke disciplines. Eén van die thema's is "Het Vrouwelijke in Ons" waarrond op drie niveaus gewerkt wordt: sensibiliteit, vastberadenheid en liefde. Iedereen wordt betrokken bij de jaarlijkse publieke activiteit waarbij gedurende een hele dag alle activiteiten van de diverse programma's van de Pastoral uitgevoerd worden op een centraal plein in de stad. Naast de opvoeders en medewerkers van de Pastoral do Menor worden ook de leerlingen en hun ouders op actieve manier betrokken bij deze "Mostra" (tentoonstelling). De vorige Mostra georganiseerd op 30 november 2011 kreeg heel wat positieve respons van de lokale gemeenschap. Zaaïen in het heden is geloven in de toekomst: ik als rechthebbende en de gemeenschap als rijkdom. Het Project Levenskunst als uiting van het scheppende karakter van de Pastoral do Menor. We geloven dat we nu moeten handelen, met de grootste zorg zaaïen voor de toekomst, geloven in de kracht van het zaad en in de capaciteiten van de zaaïers. We moeten geloven dat we een gemeenschap, een samen-leven kunnen scheppen waarin diversiteit een rijkdom en een kracht is. Vanuit ons eigen ego een wereld uitbouwen waar allen zich thuis kunnen voelen en tot ontwikkeling kunnen komen op een waardige, menselijke manier.

Heitor Rocha, pedagoog van het programma.

Beste Vrienden-Weldoeners

Het is met veel plezier dat ik me wederom tot u richt met een nieuw artikeltje vanuit het tropische Bahia. Bij dat tropische dient jammer genoeg een voetnoot geplaatst te worden want ook wij ondervinden hier de gevolgen van de klimaatwijziging door het broeikaseffect. Zo hebben we afgelopen maand februari meer regen te verwerken gekregen dan normaal is voor deze zomermaand. We ontvingen hier ook berichten over een uitzonderlijke koudegolf die Europa en ook België in de greep hield vorige maand. De klimaatverandering manifesteert zich blijkbaar overal. Maar goed, ik wil het hier niet alleen over het klimaat hebben, maar wel over onze dagdagelijkse werking met de kansarme bevolking van Alagoinhas en omstreken. Ik wil het meer bepaald hebben over de gezinsvervangende woningen, in het bijzonder over de adolescent R.B.P. Vier jaar geleden werd hij bij ons opgevangen omdat de toestand thuis niet meer te volharden was: alleenstaande moeder, werkloos en slechts overlevend van dag op dag via allerlei slecht betaalde karweitjes. R.B.P. heeft nooit liefde en affectie gehad van zijn vader. Hij werd eerst via het lokale jeugdrecht geplaatst in de opvangtehuizen van de stad Alagoínas, maar die moesten hun deuren sluiten wegens desorganisatie en corruptie. Hij kwam dus terecht bij de Pastoral do Menor, samen met twee broertjes.

Het heuglijke nieuws is dat ze binnenkort waarschijnlijk zullen kunnen terugkeren naar hun moeder. Dit is dankzij de gezamenlijke inspanningen van onze psychologe, onze sociaal assistente en een bevriend gezin dat gesensibiliseerd door de situatie waarin deze kinderen zich bevonden hun diensten kwam aanbieden. De beslissing ligt nu in handen van het lokale jeugdrecht, dat zijn toestemming moet geven. We zijn ook aan het helpen bij het herstel van het ouderlijk huis dat zo goed als op instorten stond. Onze steun hiervoor was welgekomen aangezien de moeder jammer genoeg tot op vandaag nog geen vaste job gevonden heeft.

R.B.P., 14 jaar, zit nu in het zevende leerjaar van het basisonderwijs. De laatste dagen hebben we kunnen vaststellen dat hij heel gelukkig is. En weet je waarom? Wel, hij heeft op school een prijs gewonnen met een opstel getiteld "Wat wil je doen als je groot bent?" Hieronder vinden jullie het opstel terug, zodat jullie zelf kunnen vaststellen op welke manier de Pastoral do Menor via haar diverse activiteiten bijdraagt tot de ontwikkeling van deze jongere. Het is slechts één voorbeeld te midden van de vele slachtoffers van de bestaande onrechtvaardige socio-economische structuren gekenmerkt door slechte verdeling van de rijkdom en het gebrek aan een sociale politiek van de autoriteiten. Maar ondanks deze moeilijke situatie laten we het hoofd niet hangen en strijden we, samen met jullie in België, voor de rechten van de miskenden en benadeelden van dit systeem, in het bijzonder de minderjarigen.

"Ik ben R.B.P., 14 jaar, en ik zit in het zevende leerjaar. Ik woon al vier jaar in de gezinsvervangende woningen van de Pastoral do Menor, samen met mijn twee broers, M. B P en J.H.B.P. Ik voel me hier echt thuis, opgevangen in een hechte familie, dankzij de professionele inzet van de onthaalmoeders en de ondersteuning door de psychologe en de sociaal assistente en overige medewerkers van de Pastoral do Menor. De coördinatrice van het project zorgt ervoor dat er niets ontbreekt voor ons. Ik leer hier veel bij op het vlak van huiselijk beheer, ik geniet psychologische bijstand en opleiding op allerlei vlakken. En als ik ziek ben, gaan we naar de dokter. Dit alles draagt ertoe bij dat ik verder kan groeien en me ontwikkelen tot een verantwoordelijke volwassene bewust van mijn rechten en plichten.

Mijn droom is om later ingenieur te worden. Ik wil dan ook andere kinderen helpen die verwaarloosd zijn of slachtoffer van seksueel geweld of uitbuiting door kinderarbeid. Ik zou graag iedereen willen bedanken die me helpt om deze droom te verwezenlijken, vooral jullie in België die dit via de Pastoral do Menor en Freddy mogelijk maken. Freddy is een heel speciaal iemand die voor ons, kinderen en jongeren, het beste voor heeft. Ik kan hem dan ook alleen maar dankbaar zijn voor alles wat hij voor ons doet. Ik ga zeker mijn steentje bijdragen om mijn droom te realiseren, geen enkele inspanning zal ik uit de weg gaan."

Beste lezers, wij blijven hopen op jullie steun, opdat de droom van zo veel mogelijk kansarme jongeren uit Alagoinhas en omstreken gerealiseerd kan worden. Of zoals priester-zanger Zezinho zingt: "ze zeggen dat dit een gelukkig land is omdat de mensen zingen in de straten, ze zeggen dat het nog zo slecht niet gaat met dit land, want het volk viert uitbundig carnaval." Maar de werkelijkheid is anders. Er zijn nog steeds veel kinderen en jongeren, zelfs hele gezinnen, die overleven met de restjes van de goeiden, met het afval en wiens rechten volledig miskend worden.

Maria Lúcia, Pedagoge

Het Project "Familiale Bijstand" wakkert de weerstand aan bij de deelnemers

Op 23 februari dit jaar werd in de wijk Mangalô een workshop georganiseerd waar de deelnemers uit gerecycleerd materiaal via de techniek van patchwork lappendekens vervaardigden.

Voor de start van de eigenlijke activiteiten werd de "dynamiek van de omhelzing" toegepast binnen de groep deelnemers. Tijdens deze activiteit kwam de grote betrokkenheid bij de werking van de Pastoral do Menor tot uiting. Ter illustratie van het besef van de groeiende invloed van de Pastoral op hun dagdagelijkse leven citeren we hier enkele getuigenissen van deelnemers:

"De Pastoral heeft mijn leven en dat van mijn gezin sterk veranderd. Ik leerde me bewust worden van het feit dat ik via de juiste beslissingen zelf invloed kon hebben op de gang van zaken in mijn leven en binnen het gezin. Dankzij de Pastoral leerde ik het heft in eigen handen te nemen ter verbetering van de levenskwaliteit voor mijn kinderen en mijn gezin." Srª Ana Cleide.

"Vroeger slaagde ik er niet in om een goede relatie uit te bouwen met mijn kinderen. Dankzij de steun en het bewustwordingsproces van het Programma "Familiale Bijstand" leerde ik een constructieve relatie op te bouwen met mijn kinderen. Ik ben er zelfs in geslaagd om mijn echtgenoot dichter te betrekken bij het gezinsleven". Srª Terezinha .

"Indien ik dit Programma vroeger had leren kennen, zou ik al veel verder staan in mijn leerproces om beslissingen te leren nemen met meer zelfvertrouwen." Srª Josefina.

"Ik weet niet hoe ik zou gereageerd hebben op het overlijden van mijn vader zonder de steun en solidariteit van de groep deelnemers en begeleiders van dit Programma. Zij hebben me actief bijgestaan tijdens het rouw- en verwerkingsproces." Srª Bel.

Marilza – Coördnatrice van het Programma

Weer een nieuw zaadje dat vruchten geeft!

Op 8 februari dit jaar werd het programma NOC- Netwerk van Gemeenschapsateliers van de Pastoral do Menor, uitgebreid met een nieuwe wijk uit de periferie van Alagoinhas. In de wijk Dois de Julho schreven 117 kinderen en jongeren in de leeftijdscategorie tussen 6 en 17 jaar zich in voor de aangeboden cursussen op het vlak van schilderen, snit en naad, patchwork, breien, crochet, biscuit, voetbal. De lessen worden gegeven door vrijwilligers uit de wijk zelf. Zij wijden zich vol overgave en enthousiasme aan hun lestaken, zoals mag blijken uit de getuigenis van Dona Francisca:

"Ik geef les in snit en naad, als vrijwilligster. De organisatie van de ateliers is van het grootste belang voor onze wijk, want ze dragen ertoe bij dat de jongens en meisjes minder doelloos rondhangen op straat waar ze ten prooi kunnen vallen aan criminaliteit of uitbuiting op allerlei vlak. Ze krijgen nu de kans om zich te ontwikkelen en iets te leren in het leven. Ik voel me zeer gelukkig hier..."

Opvallend is dat deze wijk erin is geslaagd een relatief grote autonomie te verwerven bij het uitvoeren van de activiteiten. Dit is zeker dankzij de grote betrokkenheid van de verschillende actoren in het proces. Op korte tijd sinds de start begin februari zijn de opvoeders erin geslaagd al heel wat kennis en kunde over te brengen op de leerlingen. Zowel de monitoren als de leerlingen zijn dan ook heel fier op het geleverde werk en de eerste producten die vervaardigd werden in de lessen. Vanessa Souza Santos, 16 jaar en leerlinge zegt het volgende hierover:

"De Pastoral do Menor betekent heel veel in mijn leven. Vroeger hing ik maar wat in huis of op straat rond zonder veel uit te steken. Maar nu leer ik dankzij de ateliers veel nieuwe en interessante dingen. Ik heb zelfs al de eerste centjes verdient met het verkopen van wat ik gemaakt heb tijdens de lessen."

Uit de eerste evaluaties door de coördinatieploeg van de Pastoral do Menor blijkt vooral de actieve betrokkenheid van de moeders van de leerlingen. Zij volgen de vorderingen

van hun kinderen van nabij op. Dit heeft als bijkomend positief effect dat de kinderen zich meer geliefd en belangrijker gaan voelen binnen het gezin, wat dan weer hun zelfvertrouwen stimuleert. En dat is toch ten slotte het doel van de Pastoral do Menor, de sociale integratie van gezin en wijk ten voordele van de ontwikkeling van de jongeren.

Leidiany Rocha, Coördnatrice van het project Noc.

Project Leercontract: terugblik op het jaar 2011

Het voorbije jaar werkten we met 4 groepen jongeren die onder leercontract gingen bij lokale bedrijven en handelaars. Twee groepen gingen van start op 10 januari, een derde groep startte op 20 juni en de laatste groep eind november. Enkele jongeren gaven op in de loop van het jaar, waaronder twee meisjes die vroegtijdig zwanger geraakten, 5 deelnemers die een vaste job op de kop konden tikken en 3 deelnemers werden als volwaardige werknemer aangesteld in de bedrijven waar ze stage liepen. Momenteel zijn 71 jongeren onder leercontract bij 30 lokale ondernemingen.

Gedurende het afgelopen jaar namen deze jongeren ook deel aan andere activiteiten van de Pastoral do Menor, zowel interne als externe, zoals de officiële opening van de workshops, het verbroederingsfeesten bij het afsluiten van het eerste en tweede semester, de demonstratie voor een betere openbare gezondheidspolitiek van de lokale overheid. Ze namen ook deel aan de Gemeentelijke Ontmoetingsdagen voor de Jongeren. Twee deelnemende jongeren werden afgevaardigd als vertegenwoordiger van de Pastoral do Menor op de Conferentie van de deelstaat Bahia in de hoofdstad Salvador. Ook de deelname aan de burgermanifestatie op de Nationale Feestdag van 7 september was verzekerd.

Wat opviel gedurende het voorbije jaar was de groeiende interesse en betrokkenheid van de ouders bij het project. Tijdens de eerste oudervergadering was bijna niemand komen opdagen. We gingen van start met een proces van toenadering tot de ouders. Dit was vooral de taak van onze sociaal assistente die via huisbezoeken het belang van het project en de betrokkenheid van de ouders erbij in de verf zette. We organiseerden ontmoetingsdagen voor de ouders en de jongeren samen. Dit waren belangrijke momenten waarop de familiale banden werden aangehaald en het wederzijdse respect en vertrouwen werden versterkt. De ouders werd gewezen op hun verantwoordelijkheid om hun kinderen te steunen en te motiveren in hun leerproces. Het waren ook prima gelegenheden om de banden tussen de gezinnen en de Pastoral do Menor te verstevigen.

Het was een proces van vallen en opstaan, van steeds nieuwe uitdagingen die zich stelden en stapsgewijze vooruitgang. Er waren momenten van grote vreugde en momenten van zoeken en veranderen. Steeds werden nieuwe uitwegen en oplossingen gevonden.

Ondanks het feit dat dit Project nog relatief nieuw is, kunnen we toch stellen dat er goed werk geleverd werd. We zijn erin geslaagd om voorwaarden te creëren voor de jongeren, die weinig kansen aangeboden krijgen, opdat ze zich kunnen ontwikkelen en voorbereiden op hun professionele leven en hun intrede op de arbeidsmarkt. De moeilijkheden die we tegenkwamen dienden als leerproces voor onszelf en droegen bij tot de versterking van ons werk. Zowel de jongeren als de begeleiders van de Pastoral do Menor komen versterkt uit de strijd.

Gislanne, Coördinatrice van het programma

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je steeds overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening: **BE84 4358 0341 0159**

van **VIA-Don Bosco** vzw, Leopold II-laan 195, 1080 Brussel

Mededeling : **project 5078 - Conviver Alagoinhas Brasil.**

Indien het jaarlijkse totaal van je giften minstens 40 euro (*) bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

(*)Deze 40 euro kost u dank zij het fiscaal attest in werkelijkheid slechts zo'n 25 euro.

Houd hiermee rekening wanneer je het bedrag dat je écht wil delen gaat bepalen!

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Het afdrukken van de nieuwsbrief werd gesponsord door

Lange Leemstraat 372 – 2018 Antwerpen
Tel. 03 201.93.10 - www.itxx.be – info@itxx.be

Verkoop, installatie en onderhoud van hard- en software, netwerken en beveiliging
Gespecialiseerd in kantoor netwerken en infrastructuur